

For så vidt angår saneringsplaner, der her- efter ikke kan opnå støtte, vil boligstyrelsen snarest meddele de enkelte kommuner, at disse planer må opgives og erstattes af en byfornyelsesbeslutning.

Det er vigtigt, at boligstyrelsen i de for- handlinger, der forestår med kommunerne, kan udvise den fornødne fleksibilitet under hensyn til de lokale forhold, således at man f.eks. får mulighed for at godkende dele af saneringsplaner m.v., i det omfang forbered-elsen af planerne måtte være meget langt fremme. Hensigten vil under alle omstændig- heder være at få afviklet den opståede »sane- ringspukkel« så hurtigt som muligt og på en så rimelig måde i forhold til kommunerne og de berørte med henblik på at lukke op for anvendelse af byfornyelseslovens regler.

IV. Den fremtidige bevillingsmæssige styring.

IV.1. Om byfornyelseslovens bevillingsmæssige system

Byfornyelsesloven bygger på en høj grad af decentralisering. På baggrund heraf forud- sætter ydelse af statsstøtte i henhold til by- fornyelsesloven, at kommunerne fremsender et overslag over de beløb, der forventes at medgå til nærmere bestemte byfornyelses- og boligforbedringsarbejder, til boligstyrelsen, der på baggrund heraf tildeler kommunerne de nødvendige støtterammer. Kommunernes ansøgninger må naturligvis udarbejdes på baggrund af bl.a. den ovenfor citerede priori- teringsbestemmelse i byfornyelseslovens § 8, stk. 1. *Det er således de enkelte kommunalbe- styrelser og ikke boligstyrelsen, der afgør, hvil- ke foranstaltninger den enkelte kommune øn- sker gennemført.* I overensstemmelse med byfornyelseslovens intentioner er det bolig- styrelsens hensigt, at man ikke fremover – bortset fra den rammestyring, der vil finde sted via region- og kommuneplanbestemmel- ser og cirkulærer m.v. – vil blande sig i det konkrete indhold i kommunernes byfornyel- sesaktiviteter, men vil søge støttemidler til kommunerne uddelt på baggrund af kommu- nernes ansøgninger og fordelt kommunerne imellem efter så objektive kriterier som mul- ligt.

I overensstemmelse med det ovenfor an- førte om byfornyelseslovens tildelingsproce- dure og de nedenfor i afsnit V omtalte de- centraliseringsbestræbelser i forhold til sane-

ringsloven er det boligstyrelsens hensigt i 1983 på baggrund af de fra kommunerne modtagne oplysninger at *stille et rammebeløb til rådighed for hver enkelt kommune*, inden for hvilket kommunen selv kan afgøre, hvor- vidt man ønsker tilsagn fra boligstyrelsen til nye saneringsplaner efter saneringsloven eller vil gennemføre boligforbedring eller byfornyl- else efter byfornyelsesloven. *Det forudsættes (jfr. afsnit IV.3.), at der forlods, inden for den kommunen tildelte ramme, reserveres beløb til udgifter, der følger af allerede godkendte sa- neringsplaner.*

IV.2. Principper for rammetildeling til kommu- ner

Boligstyrelsens tildeling af bevillingsram- mer til kommunerne forudsættes i overens- stemmelse med byfornyelseslovens § 67 at tage udgangspunkt i kommunernes ønsker. Da disse imidlertid langt overstiger de bevil- lingsmæssige muligheder i 1983, er der behov for *prioriteringskriterier*. Et naturligt udgangs- punkt kunne være kommunernes relative andel af behovet for byfornyelse, således som dette kan opgøres på basis af bygnings- og boligregisterets oplysninger om bygningernes tilstand i den enkelte kommune. Da sane- ringsaktiviteten imidlertid har været meget ujævnt fordelt hidtil, kunne dette indebære, at kommuner, der hidtil har haft en relativt stor saneringsaktivitet, måtte begrænse aktivi- teterne overordentlig kraftigt i de kommende år. Det kan eksempelvis nævnes, at Hjørring og Thisted kommuner i så fald måtte be- grænse deres aktiviteter til mindre end $\frac{1}{3}$ af det nuværende niveau. Også andre kommu- ner måtte reducere aktiviteten væsentligt. Derfor forekommer det rimeligt også at se på kommunernes hidtidige aktivitetsniveau.

For 1983 vil boligstyrelsen derfor fastsætte rammer for de enkelte kommuner med ud- gangspunkt i kommunernes hidtidige aktivi- tetsniveau og relative andel af behovet, således at der sigtes mod en langsigtet tilpasning af rammetildelingen til den relative andel af behovet. Kommuner, hvis andel af ønskerne i 1983 væsentligt overstiger det hidtidige akti- vitetsniveau, men holdes inden for kommu- nernes relative andel af behovet, kan således kun forvente en begrænset stigning i aktivite- ten, medens kommuner, der hidtil har kørt på et meget højt aktivitetsniveau og agter at